

at jeg i sin Tid blev afskediget derude fra, fordi jeg havde dirigeret et Vælgermøde. Nu kommer denne Historie, hvor man har afskediget en Arbejder, fordi han har deltaget i et Møde. Dertil siger den højtærede Krigsminister: Ja, man maa jo dog indrømme Bestyreren af en Fabrik, den være privat eller Statens, Retten eller Pligten til at vaage over, at Arbejdsforholdene udvikle sig godt og sundt. Naar altsaa en Officer, der bestyrer disse Anstalter, skønner, at det er til Skade for sunde Arbejdsforhold, at en Arbejder er Stiller for en Rigsdagskandidat, finder Ministeren det i sin Orden, at Arbejderen afskediges — naar en Officer finder, at der er Fare for Udviklingen af mindre sunde og gode Arbejdsforhold, naar en Arbejder deltager som Borger i et Møde og har overtaget Dirigentpladsen, saa finder Ministeren det straks rigtigt, at Arbejderen afskediges. Paa samme Maade i dette Tilfælde med Krudtværksarbejderen: Han har deltaget i et Møde, har udtalt sig der, straks tænker Obersten: Usunde Arbejdsforhold, Fare for Udvikling af daarlige Arbejdsforhold — og dermed afskediger han Arbejderen, og Ministeren finder denne Anledning til Afskedigelse ganske i sin Orden. Set i denne Forbindelse er Ministerens Udtalelse om gode og sunde Arbejdsforhold en ganske storslaaet Ting. Det kunde jo næsten blive til en Universalrecept for Valgtryk, for Underkuelse af de Arbejdes Rettigheder, der ere saa ubeldige at være beskæftigede under Militæretaten; men det forekommer mig, at ganske upaatalt af dette Ting bør slig en Fortolkning, slig Brug af en Frase om Bevarelsen af sunde og gode Arbejdsforhold ikke gaa hen. Den Ret, der i vort Lands Grundlov er hjemlet enhver Arbejder, ogsaa Arbejderné under Militæretaten, deres Ret til Ytringsfrihed, deres Foreningsret, deres Ret i Almindelighed til at deltage i det offentlige Liv — denne grundlovsmæssige Ret bør en Krigsminister ikke ganske sløffe under Henvisning til — og det en meget søgt og spinkel Henvisning — Faren for Udviklingen af daarlige eller mindre gode Arbejdsforhold. Jeg vil paa den samlede Arbejderstands Vegne protestere imod, at Ministeren saadan sløjfer Arbej-

dernes Rettigheder, som han synes i dette Tilfælde at ville gøre. Man har sagt, at dette Ministerium ikke har noget Program. Jeg kunde fristes til at spørge, om den højtærede Krigsministers Princip er en Del af den nuværende Regerings Program. Den ærede Krigsminister udtalte forleden, at Folkets Kærlighed til Hæren var Hærens største Glæde. Jeg skal love den ærede Krigsminister, at Kærligheden til Hæren efter det Princip, som Krigsministeren herefter synes at knæsette, vil blive mindre, end Ministeren synes at ønske det.

N. Andersen: Da jeg formoder, at denne lange første Behandling af Finansloven snart vil være til Ende, har jeg forlangt Ordet for ganske kort at udtale min Anerkendelse og Tak til den højtærede Indenrigsminister for den imødekommende Maade, hvorpaa han har taget min Henstilling vedrørende Anlægget af et Jærnbaneled, som mangler, nemlig mellem Fjerritslev og Tisted, som ogsaa angaaende det antikverede Færgesforhold over Vilsund, ligesom jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for hans særdeles velvillige Stilling til en anden Sag, jeg tillod mig at fremdrage, nemlig det store Udtørringsforetagende Nord for Limfjorden. Endvidere vil jeg yde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) min Anerkendelse, fordi han nu har klaret, hvad jeg ikke var rigtig sikker paa, nemlig om han, da han havde Ordet vedrørende Lockouten, talte i Spøg eller i Alvor. Jeg var slet ikke i Tvivl om, hvad det ærede Medlem har sagt; det har jeg heller ikke udtalt nogen Tvivl om, men jeg sagde, at jeg havde undertiden noget svært ved at forstaa — Fejlen maa selvfølgelig ligge paa min Side — om det ærede Medlem talte i Spøg eller i Alvor. Nu har imidlertid det ærede Medlem sagt mig, at han talte i Alvor. Han mente i fuldt Alvor, at Arbejdsgivernes valgte Tillidsmænd paa deres Generalforsamling den 19de Maj havde handlet i Letsindighed. Det ærede Medlem opstillede, saa vidt jeg erindrer, en Definition af Begrebet „Letsindighed“ der gik ud paa, at han ikke vilde have ment, at disse Arbejdsgivernes Tillidsmænd hand-